

ชื่อผลงานวิจัย การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา การค้าปลีกและการค้าส่งด้วยการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิคคู่ตรวจสอบของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด

ชื่อผู้วิจัย อาจารย์สำราญ โสรักษา

ตำแหน่ง ครูผู้สอน สาขาการตลาด

วุฒิการศึกษา บริหารธุรกิจบัณฑิต

สถานที่ศึกษาที่ติดต่อ วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพาณิชย์การ 0853199633
samran_25@windowslive.com

ปีที่ทำวิจัยเสร็จ 2565

ประเภทงานวิจัย วิจัยในชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา การค้าปลีกและการค้าส่ง ด้วยการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิคคู่ตรวจสอบ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ตรวจสอบ 2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ตรวจสอบ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 2 ห้องเรียน จำนวน 96 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 6 จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิคคู่ตรวจสอบ 2. แบบทดสอบมี 2 ฉบับ ได้แก่ 2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การค้าปลีกและการค้าส่ง จำนวน 40 ข้อ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 2.2 แบบทดสอบย่อยแต่ละเรื่อง ะละ 20 ข้อ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 3. แบบประเมินความพึงพอใจการสอน โดยใช้รูปแบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิคคู่ตรวจสอบ การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยทำตามลำดับขั้นตอน ดังนี้ 1. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการค้าปลีกและการค้าส่ง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบก่อนเรียน เพื่อวัดความสามารถก่อนการเรียนของนักเรียน โดยใช้เวลาในการสอบ 40 นาที 2. แบ่งกลุ่มนักเรียนตามหลักการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิคคู่ตรวจสอบ โดยพิจารณาจากผลการทดสอบก่อนเรียนวิชาการค้าปลีกและการค้าส่ง 3. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปดำเนินการสอนในวิชา ระบบปฏิบัติการเบื้องต้นกับกลุ่มตัวอย่างเป็นเวลา 8 ชั่วโมง จำนวน 1 แผน 4. เก็บรวบรวมข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการค้าปลีกและการค้าส่ง 5. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยวิเคราะห์ด้วยตนเองและใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สรุปผลการวิจัย คือ 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากที่เรียนด้วยวิธีแบบกลุ่ม

ร่วมมือ โดยใช้เทคนิคคู่ตรวจสอบ สูงกว่าก่อนเรียน 2. นักเรียนที่เรียนจากวิธีการเรียนด้วยวิธีแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิคคู่ตรวจสอบ ความพึงพอใจในระดับพึงพอใจมากที่สุด

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 เป็นหลักสูตรหลังมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และเพื่อยกระดับการศึกษาวิชาชีพของบุคคลให้สูงขึ้น สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ เป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ และกรอบคุณวุฒิวิชาชีพแห่งชาติ ตลอดจนยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ โดยเน้นการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ เพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคนระดับฝีมือรวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน ชุมชน สังคม และสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกระบบและวิธีการเรียนได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพ ตามความสนใจและโอกาสของตนส่งเสริมให้มีการประสานความร่วมมือเพื่อจัดการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบัน สถานศึกษา หน่วยงาน สถานประกอบการและองค์กรต่าง ๆ ทั้งในระดับชุมชน ระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

ดังนั้นในรายวิชาการค้าปลีกและการค้าส่งของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด จึงเป็นพื้นฐานในการเรียนเกี่ยวกับการตลาด จะมีเนื้อหาเกี่ยวกับการให้บริการลูกค้า ความหมายของการบริการลูกค้า ความสำคัญของการบริการ หลักพื้นฐานสำหรับการบริการ หัวใจบริการ ระดับการให้บริการลูกค้า การควบคุมการบริการลูกค้า และลักษณะเฉพาะของการบริการ จากการสังเกตของครูผู้สอนพบปัญหาในการจัดการเรียนการสอนว่า นักเรียนบางคนไม่มีความตั้งใจและไม่ให้ความร่วมมือในการเรียนการสอน ขอบคุ้ยกัน หยอกล้อกัน เมื่อให้ทำแบบทดสอบก็ทำไม่ได้ เพราะไม่เข้าใจเนื้อหา จึงส่งผลให้การเก็บคะแนนของนักเรียน มีคะแนนในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนับว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์และเกิดความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือมิใช่เป็นเพียงจัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม เช่น ทำรายงาน ทำกิจกรรมประดิษฐ์หรือสร้างชิ้นงาน อภิปราย ตลอดจนปฏิบัติการทดลองแล้ว ผู้สอนทำหน้าที่สรุปความรู้ด้วยตนเองเท่านั้น แต่ผู้สอนจะต้องพยายามใช้กลยุทธ์วิธีให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการประมวลสิ่งที่มาจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ จัดระบบความรู้สรุปเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเองเป็นหลักสำคัญ ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผู้สอนจะต้องเลือกเทคนิคการจัดการเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน และผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมที่จะร่วมกันทำกิจกรรมรับผิดชอบงานของกลุ่มร่วมกัน โดยที่กลุ่มจะประสบความสำเร็จได้ เมื่อสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้บรรลุตามจุดมุ่งหมายเดียวกัน นั่นคือ การเรียนเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง

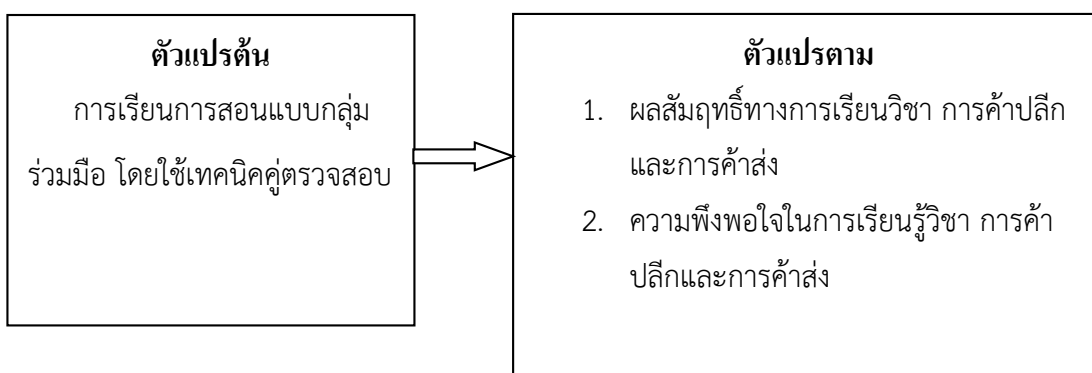
จากการศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้ในแบบต่าง ๆ ที่ผ่านมา ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือหรือร่วมมือกันเรียนรู้ เทคนิคคู่ตรวจสอบ จะเป็นอีกวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้และความเข้าใจในเนื้อหา และตั้งใจเรียนได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเทคนิคดังกล่าวมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับ

ผู้เรียนและศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการค้าปลีกและการค้าส่งของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด ด้วยการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิคคู่ตรวจสอบ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ตรวจสอบ
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคคู่ตรวจสอบ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนจากวิธีการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิคโดยใช้คู่ตรวจสอบวิชา การค้าปลีกและการค้าส่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียน
2. นักเรียนที่เรียนจากวิธีการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิคคู่ตรวจสอบวิชา การค้าปลีกและการค้าส่งมีความพึงพอใจในระดับพึงพอใจมาก

นิยามศัพท์

การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันโดยในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีข้อดีหลายประการ

เทคนิคคู่ตรวจสอบ (Pairs check) เป็นเทคนิคที่ให้สมาชิกในกลุ่มจับคู่กันทำงาน เมื่อได้รับคำถามหรือปัญหาจากครู นักเรียนคนหนึ่งจะเป็นคนทำและอีกคนหนึ่งทำหน้าที่เสนอแนะหลังจากที่ทำข้อที่ 1 เสร็จ นักเรียนคู่นั้นจะสลับหน้าที่กัน เมื่อทำเสร็จครบ แต่ละคู่จะนำคำตอบมาแลกเปลี่ยนและตรวจสอบคำตอบของคู่อื่น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้หรือคะแนนหลังเรียนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ความชอบ ความสบายใจ ที่มีต่อการเรียนโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิคคู่ตรวจสอบ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 (ปวช.2) วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ

นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 (ปวช.2) วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ลักขณา สรวิวัฒน์ (2557 : 193-206) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperrative Learning Theory) การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่เน้นให้ครูใช้วิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากมีรูปแบบการสอนให้เลือกอย่างหลากหลายตามวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระต่างๆ สำหรับเนื้อหาและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำแนกเป็น 8 เรื่อง ได้แก่ ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการประยุกต์ใช้หลักการการเรียนรู้แบบร่วมมือในการสอน

เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือมีเทคนิคมากมายหลายรูปแบบซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีวิธีการดำเนินการที่ต่างกันตามวัตถุประสงค์เฉพาะ แต่ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดต่างก็ใช้หลักการเดียวกันคือหลักการการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ และมีวัตถุประสงค์ที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันคือเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่ศึกษามากที่สุด โดยอาศัยการร่วมมือกัน การช่วยเหลือกัน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนในกลุ่มและผู้เรียนในระหว่างกลุ่มด้วยกันความแตกต่างของรูปแบบแต่ละรูปแบบจะอยู่ที่เทคนิคในการศึกษาเนื้อหาสาระและวิธีการเสริมแรงและจะให้รางวัลเป็นประการสำคัญ ทิศนา แคมมณี (2551) ได้อธิบายเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือดังต่อไปนี้

1. เทคนิคการต่อเรื่องราว (Jigsaw) เป็นเทคนิคที่ใช้ในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีการร่วมมือระหว่างสมาชิกในกลุ่มและมีการถ่ายทอดความรู้กันระหว่างกลุ่ม

2. เทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT : Team Games Tournament) เหมาะสำหรับการเรียนการสอนที่ต้องการให้กลุ่มผู้เรียนได้ศึกษาประเด็น หรือปัญหาที่มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียวซึ่งเป็นคำตอบที่ชัดเจน เช่น คณิตศาสตร์ การใช้ภาษา สังคมศึกษา เป็นต้น

3. เทคนิคแบ่งปันความสำเร็จ (STAD : Student Teams Achievement Division) เป็นการร่วมมือกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม โดยทุกคนจะต้องพัฒนาความรู้ของตนเองในเรื่องผู้สอนกำหนดซึ่งจะมีการช่วยเหลือทบทวนความรู้ให้แก่กัน มีการทดสอบเป็นรายบุคคลแทนการแข่งขัน และรวมคะแนนเป็นกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นฝ่ายชนะ เหมาะสำหรับการเรียนการสอนในบทเรียนที่มีเนื้อหาไม่ยากเกินไป

4. เทคนิคกลุ่มสืบค้น (GI : Group Investigation) เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่จัดผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเพื่อเตรียมทำงานหรือทำโครงการที่ผู้มอบหมายมอบหมายให้ เทคนิคนี้เหมาะสำหรับฝึกผู้เรียนรู้จักสืบค้นความรู้หรือวางแผนสืบสวนเพื่อแก้ปัญหาหรือหาคำตอบในประเด็นที่สนใจ ดังนั้นก่อนการดำเนินการดำเนินกิจกรรมทุกครั้งผู้สอนควรฝึกทักษะการสื่อสาร ทักษะการคิด ตลอดจนทักษะทางสังคมให้แก่ผู้เรียนก่อน

5. เทคนิคคู่คิด (Think Pair Share) เป็นเทคนิคที่ผู้สอนใช้คู่กับวิธีสอนแบบอื่นเรียกว่าเทคนิคคู่คิด เป็นเทคนิคที่ผู้สอนตั้งคำถามหรือกำหนดปัญหาให้แก่ผู้เรียน ซึ่งอาจจะเป็นใบงานหรือแบบฝึกหัดก็ได้ และให้ผู้เรียนแต่ละคนคิดหาคำตอบของตนก่อน แล้วจับคู่กับเพื่อนอภิปรายคำตอบ เมื่อมั่นใจว่าคำตอบของตนถูกต้องแล้วจึงนำคำตอบไปอธิบายให้เพื่อนทั้งชั้นฟัง

6. เทคนิคเพื่อนคู่คิด 4 สหาย (Think Pair Square) เป็นเทคนิคที่ผู้สอนตอบคำถามหรือกำหนดปัญหาให้แก่ผู้เรียน ซึ่งผู้สอนอาจทำเป็นใบงานหรือแบบฝึกหัดก็ได้ ให้ผู้เรียนแต่ละคนตอบคำถามหรือตอบปัญหาด้วยตนเองก่อนแล้วจับคู่กับเพื่อน นำคำตอบไปผลัดกันอธิบายคำตอบด้วยความมั่นใจ

7. เทคนิคคู่ตรวจสอบ (Pairs Check) เป็นเทคนิคที่ผู้สอนตอบคำถามหรือกำหนดปัญหา (โจทย์) ให้กับผู้เรียน โดยจัดทำเป็นใบงานหรือแบบฝึกหัดที่มีคำตอบหรือโจทย์หลายข้อจำนวนข้อจะเป็นเลขคู่ ผู้เรียนจะจับคู่กันเมื่อได้รับโจทย์หรือปัญหาจากผู้สอน คนหนึ่งจะทำหน้าที่ตอบคำถามหรือแก้ปัญหาโจทย์ครบ 2 ข้อแล้วให้สมาชิกทั้งคู่ (ซึ่งจัดในกลุ่มเดียวกัน) เปรียบเทียบคำตอบซึ่งกันและกันเหมาะสมกับใบงานหรือแบบฝึกหัดที่ไม่ยากและไม่ซับซ้อน

คู่ตรวจสอบ(Pairs Check) , มุมสนทนา(Corners) , ร่วมกันคิด(Numbered Heads together) เป็นรูปแบบการสอนที่คล้ายคลึงกัน คือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ให้ช่วยกันตอบคำถาม แก้ไขโจทย์ปัญหา หรือทำแบบฝึกหัด เมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มย่อยสามารถตอบปัญหา หรือแก้โจทย์ได้แล้ว ให้แลกเปลี่ยนกันตรวจสอบคำตอบ โดยการจับคู่ตรวจสอบ หรือจัดมุมสนทนา

คู่ตรวจสอบ (Pairs Check) แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 หรือ 6 คน ให้นักเรียนจับคู่กันทำงานคนหนึ่งทำหน้าที่เนอและวิธีแก้ปัญหา อีกคนทำหน้าที่แก้โจทย์หรือลงมือเขียน แสดงวิธีทำ เมื่อเสร็จข้อที่ 1 แล้วสลับ

หน้าที่ กัน เมื่อเสร็จครบ 2 ข้อ ให้นำคำตอบมาตรวจสอบกับคำตอบของผู้อื่นในกลุ่ม คู่ตรวจสอบ (Pairs Check) มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1 แบ่งกลุ่มนักเรียนคละความสามารถ 4 – 6 คน เป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 – 4 คน และนักเรียนอ่อน 1 คน แต่ละกลุ่มเลือกประธานและเลขานุการกลุ่ม

2 ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มจับคู่กันทำงานตามที่ได้มอบหมายคนละ 1 ข้อ โดยคนหนึ่งทำหน้าที่เสนอแนะวิธีแก้ปัญหา อีกคนทำหน้าที่แก้โจทย์หรือลงมือเขียน แสดงวิธีทำ เมื่อเสร็จข้อที่ 1 แล้วสลับหน้าที่กันทำข้อที่ 2

3 เมื่อเสร็จครบ 2 ข้อ ให้นำคำตอบมาตรวจสอบกับคำตอบของผู้อื่นในกลุ่ม เช่น บัตรสมการ บัตรอ่าน บัตรเขียน บัตรแก้ปัญหา

4 ทดสอบเป็นรายบุคคลหรือเป็นรายคู่ แล้วรวมคะแนนของนักเรียนแต่ละคู่เป็นคะแนนกลุ่ม หรือเฉลี่ยคะแนนของแต่ละคู่เป็นคะแนนของกลุ่ม

5 ประกาศเกียติคุณหรือให้รางวัลและให้โบนัส ดังนี้

1) ให้โบนัสอีก 5 คะแนน สำหรับกลุ่มที่ได้คะแนนรวมหรือคะแนนเฉลี่ยสูงสุด

2) ให้โบนัสอีก 3 และ 1 คะแนน สำหรับกลุ่มที่ได้คะแนนรวมหรือคะแนนเฉลี่ยรองลงมา

ตามลำดับ

ในระยษะที่นักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับการเรียนการสอนแบบคู่ตรวจสอบ (Pairs Check) ครูผู้สอนควรเริ่มต้นทำกิจกรรมโดยให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นคู่ ดังนี้

- 1) จับคู่ช่วยคิด
- 2) จับคู่อ่าน
- 3) จับคู่ช่วยกันต่อบทเรียน
- 4) จับคู่ช่วยกันตั้งคำถามจากเนื้อเรื่องที่กำหนดให้
- 5) จับคู่ฝึก
- 6) จับคู่ฝึกอ่าน
- 7) จับคู่ทำแบบฝึกหัด ผลัดกันตรวจ
- 8) จับคู่ตรวจการบ้าน
- 9) จับคู่กลุ่มทบทวนเตรียมการสอน
- 10) จับคู่ช่วยกันเขียน
- 11) จับกลุ่มช่วยแก้ปัญหา
- 12) จับคู่ทำรายงาน
- 13) จับกลุ่มตรวจงานข้อเขียน

8. เทคนิคการสัมภาษณ์ 3 ขั้นตอน (Three-Step Interview) เป็นเทคนิคที่ฝึกให้ผู้เรียนแต่ละคนได้มีประสบการณ์ในการสัมภาษณ์บุคคลและเก็บใจความสำคัญ หรืออาจจะเป็นการสรุปความคิดรวบยอดในเรื่องที่เรียน

9. เทคนิคพร้อมกันคิด (Numbered Heads Together) เหมาะสมกับการทบทวนความรู้หรือตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ ผู้สอนใช้คำถามถามผู้เรียนและให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดหาคำตอบ แล้วผู้สอนสุ่มเรียกสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งออกมาตอบคำถาม

10. เทคนิคเล่าเรื่องรอบวง (Round Robin) เป็นเทคนิคที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มได้ผลัดกันเล่าประสบการณ์ ความรู้ที่ตนเองได้ศึกษาตลอดจนสิ่งที่ตนประทับใจให้แก่เพื่อน ๆ ในกลุ่มฟังทีละคน หรืออาจจะเป็นเรื่องสมาชิกในกลุ่มต้องการจะเสนอแนะแสดงความคิดเห็น แนะนำตนเอง พูดถึงส่วนดีของเพื่อน ยกตัวอย่างการกระทำของบุคคลที่สอดคล้องกับเรื่องที่เรียนไปแล้วหรือที่กำลังจะเรียน เป็นต้น โดยสมาชิกทุกคนได้ใช้เวลาในการเล่าเท่า ๆ กัน หรือใกล้เคียงกัน ซึ่งจะเป็นการฝึกให้ผู้เรียนเป็นคนมีความรู้และเทคนิคการเล่าเรื่องเป็นอย่างดี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement) เป็นผลที่เกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ในการจัดการศึกษา นักการศึกษาหลาย ๆ ท่าน จึงได้ให้ความสำคัญ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นดัชนีประการหนึ่งที่สามารถบอกถึงคุณภาพการศึกษา ซึ่งนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือคุณลักษณะ รวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือ มวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่างๆ ทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ รวมทั้งความรู้สึกรัก ค่านิยม จริยธรรมต่างๆ ก็เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย

รสริน พันธุ์ (2550:37) กล่าวว่า ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ผลของการเรียนการสอนหรือความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการได้รับการฝึกฝน สั่งสอนในด้านความรู้และทักษะที่ได้พัฒนาขึ้นตามลำดับขั้น ในวิชาต่าง ๆ

ศิริชัย นามบุรี (2550:31) กล่าวว่า ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงผลที่เกิดจากการอบรม สั่งสอน การค้นคว้าประสบการณ์ต่าง ๆ หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของบุคคลซึ่งวัดได้โดยใช้แบบทดสอบต่าง ๆ

ศิริพร สอาดล้วน (2551:28) กล่าวว่า ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลรวมของมวลประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ในด้านของทักษะ ความรู้ ความสามารถ ซึ่งผลการเรียนรู้นั้น สามารถแสดงออกมาได้และสามารถที่จะวัดได้

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

แนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของงานที่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลจากการได้รับการตอบสนองต่อ แรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคลในแนวทางที่เขาประสงค์ ซึ่ง “ความพึงพอใจ” หมายถึง ความรู้สึกที่เป็นการยอมรับ ความรู้สึกชอบ ความรู้สึกที่ยินดีกับการปฏิบัติงานทั้งการให้บริการใน ทุกสถานการณ์ ทุกสถานที่ จะทำให้บุคคลเกิดความสุขใจหรือตอบสนองความต้องการทำให้เกิด ความสุขเป็นผลดีต่อการปฏิบัติงาน 2.1.1 ความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

ปิยะ เจริญเวชรักษ์ (2556: 23) กล่าวว่าความพึงพอใจในการทำงาน หมายถึง ผลของทัศนคติ ต่างๆ ของบุคคลที่มีต่อองค์ประกอบของงานและมีความสัมพันธ์กับลักษณะงานรวมถึง สภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งความพึงพอใจดังกล่าวนี้ได้นำมาสู่ความรู้สึกความสำเร็จในงานและ การได้รับการยกย่อง

สมจิต คติน้อย (2554: 52) กล่าวว่าความพึงพอใจในการทำงาน หมายถึง ความสุขความสบายที่ได้รับจากสถานที่ทำงาน ความสุขจากการทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงาน การมีทัศนคติที่ดีต่องานและ ความพึงพอใจเกี่ยวกับรายได้จากองค์การ 7

อัจจิมา หอมระรื่น (2552: 10) กล่าวว่าความพึงพอใจในการทำงาน หมายถึง ทัศนคติ หรือ ความรู้สึกชอบ หรือไม่ชอบของผู้ปฏิบัติงานและผลของความไม่พึงพอใจ จะทำให้บุคคลเกิด ความรู้สึก โดยแสดงออกมาเป็นความสนใจกระตือรือร้น เต็มใจ สนุกสนานกับงานที่ทำและมีความ รับผิดชอบ มุ่งมั่นทำงาน จนสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ภาวิณี เพชรสว่าง (2552: 15) กล่าวว่าความพึงพอใจในการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกหรือ อารมณ์ทางบวกโดยเป็นผลจากประสบการณ์ในการทำงาน

เนื้อหาวิชาที่สอน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การให้บริการลูกค้า

การบริการเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมซึ่งจะดำเนินขึ้นเพื่อให้กระบวนการ ให้บริการคือ บุคคล และสำหรับคำว่าบุคคลนั้น คือ บุคคลที่ก่อให้เกิดการบริการจึงประกอบด้วย พนักงานให้บริการ หรือพนักงานของบริษัทและอีกส่วนประกอบหนึ่งคือลูกค้าเนื่องจากบริการ บางอย่างลูกค้าต้องเข้ามาอยู่ในกระบวนการ ให้บริการด้วยบริการจึงจะสามารถดำเนินไปได้ นักการตลาดบริการจึงต้องมีวิธีในการบริหารจัดการเกี่ยวกับบุคคลในการให้บริการเพื่อให้บริการ ดำเนินไปอย่างราบรื่น และตอบสนองลูกค้าได้ดีที่สุด

เนื้อหาการเรียนมีดังนี้

1. ความหมายของการบริการลูกค้า
2. ความสำคัญของการบริการลูกค้า

3. หลักพื้นฐานสำหรับการบริการ
4. หัวใจบริการ
5. ระดับการให้บริการลูกค้า
6. การควบคุมการบริการลูกค้า
7. ลักษณะเฉพาะของการบริการ

วิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประเสริฐ แซ่เอี้ยบ (2559) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการเรียนการสอนทางไกล ผ่านอินเทอร์เน็ต ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพครูสถาบันราชภัฏ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพครูที่เรียนทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ตสูงกว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพครูที่เรียนปกติในชั้นเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากต่อการเรียนทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ตและสอดคล้องกับงานวิจัยของมนัส เชิญทอง (2550) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนโดยใช้บทเรียนออนไลน์กับการเรียนการสอนปกติโดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 80 คน สุ่มเป็นกลุ่มละ 40 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาของกลุ่มที่ควบคุมที่เรียนจากการสอนปกติของครู และกลุ่มทดลองที่เรียนจากบทเรียนออนไลน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มทดลอง ซึ่งเรียนจากบทเรียนออนไลน์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนจากการสอนปกติของครูจิตติมา พุทธเจริญ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจจากรูปแบบเว็บเพจที่มีการนำเสนอต่างกันโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและต้องการทราบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบเว็บเพจทั้ง 2 รูปแบบคือ เว็บเพจ แบบเนื้อหาเลื่อนลงหน้าจอเดียว (Scrolling) และแบบเนื้อหาเปลี่ยนทีละหน้า (Page to page) โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสระบุรีวิทยาคมจังหวัดสระบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 120 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 60 คน โดยให้กลุ่มทดลอง A เรียนจากเว็บเพจแบบเนื้อหาเลื่อนลงหน้าจอเดียวและกลุ่มทดลอง B เรียนจากเว็บเพจแบบเนื้อหาเปลี่ยนทีละหน้าผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันแต่มีความพึงพอใจต่อรูปแบบเว็บเพจทั้งสองรูปแบบในระดับมากการวิจัยดังกล่าวแสดงว่าในรูปแบบการนำเสนอทั้งสองแบบล้วนแล้วแต่ให้ผลถึงความพึงพอใจในการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในระดับสูงทั้งสิ้นซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้คือความพึงพอใจด้านรูปแบบ

ชรัยพร ภูมา (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคาดหวังและความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์ จากเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย (School Net) เพื่อพัฒนาการศึกษาและเรียนรู้ของนักเรียน 17 มัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลประชากรที่ศึกษาเป็นนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จากโรงเรียนที่มีความถี่ในการใช้งานเครือข่าย School Net มากที่สุด 10 โรงเรียนแรก จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการใช้บริการต่อสัปดาห์และระยะเวลาในการใช้งานต่อครั้ง อีกทั้งยังมีความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากบริการดังกล่าวด้วย การวิจัยดังกล่าวพบว่าความถี่ในการใช้งาน ระยะเวลาในการใช้งานต่อครั้ง และความคาดหวังมีผลต่อความพึงพอใจซึ่งตัวแปรดังกล่าวถูกใช้เป็นตัวแปรต้นในการวิจัยครั้งนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 2 ห้องเรียน จำนวน 96 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 6 สาขาการตลาด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 45 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) เทคนิคคู่ตรวจสอบ ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชา การค้าปลีกและการค้าส่งจำนวน 1 แผน เวลา 8 ชั่วโมง ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การให้บริการลูกค้า

2. แบบทดสอบมี 2 ฉบับ ได้แก่

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา การค้าปลีกและการค้าส่งจำนวน 40 ข้อ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

2.2 แบบทดสอบย่อยแต่ละเรื่อง ๆ ละ 20 ข้อ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

3. แบบประเมินความพึงพอใจการสอน โดยใช้รูปแบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) เทคนิคคู่ตรวจสอบ

วิธีการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือทั้ง 3 ชนิด ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) เทคนิคคู่ตรวจสอบ ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การให้บริการลูกค้า ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา และขอบข่ายวิชาการคำปลีกและการค้าส่งเพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และขอบข่ายเนื้อหา

ขั้นที่ 2 ศึกษาขั้นตอนการจัดกิจกรรมตามรูปแบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) เทคนิคคู่ตรวจสอบ

ขั้นที่ 3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของรูปแบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) เทคนิคคู่ตรวจสอบ

ขั้นที่ 4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้วไปนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและกิจกรรม ได้แก่

อาจารย์ขวัญใจ สอนศิริ	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
อาจารย์ณิศา ปัญญานันต์	รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร
อาจารย์สมเกียรติ ขำสำราญ	หัวหน้าสาขาการตลาด

ขั้นที่ 5 เมื่อปรับแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปใช้งานจริงนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบย่อยทั้ง 1 หน่วยการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาที่ใช้ในบทเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

ขั้นที่ 2 สร้างแบบทดสอบปรนัยให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 3 นำแบบทดสอบที่สร้างเสร็จแล้วไปนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความเหมาะสมของเนื้อหา ความครอบคลุมของข้อความ จำนวน 40 ข้อ ได้แก่

อาจารย์ขวัญใจ สอนศิริ	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
อาจารย์ณิศา ปัญญานันต์	รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร
อาจารย์สมเกียรติ ขำสำราญ	หัวหน้าสาขาการตลาด

ขั้นที่ 4 เมื่อปรับแก้ไขแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปใช้งานจริงกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ

3. การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจการสอน โดยใช้รูปแบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) เทคนิคคู่ตรวจสอบ

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์จุดประสงค์เนื้อหา

ขั้นที่ 2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 3 นำแบบประเมินความพึงพอใจที่สร้างเสร็จแล้วไปนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความเหมาะสม ความครอบคลุมของข้อความ จำนวน 40 ข้อ ได้แก่

อาจารย์ขวัญใจ สอนศิริ	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
อาจารย์ณภิศรา ปัญญานันต์	รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร
อาจารย์สมเกียรติ ขำสำราญ	หัวหน้าสาขาการตลาด

ขั้นที่ 4 เมื่อปรับแก้ไขแบบประเมินความพึงพอใจตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปใช้งานจริงกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพาณิชย์การ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) โดยใช้สูตรหาค่าเฉลี่ยมีสูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลของคะแนนรวมทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนข้อมูลในกลุ่ม

1.2 หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard division) โดยการคำนวณจากสูตรหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

\sum แทน ผลรวม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) โดยใช้เทคนิคคู่ตรวจสอบ

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จากการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) โดยใช้เทคนิคคู่ตรวจสอบ

การทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.
ก่อนเรียน	45	20.87	4.27
หลังเรียน	45	32.73	4.00

จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนทดสอบก่อนการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิคคู่ตรวจสอบ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.87 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.27 และคะแนนทดสอบหลังการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิคคู่ตรวจสอบ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 32.73 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.00 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการคำปลึกและการค้าส่งของคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน จากรูปแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิคคู่ตรวจสอบ ปรากฏว่า หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจจากการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) โดยใช้เทคนิคคู่ตรวจสอบ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจจากการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) โดยใช้เทคนิคคู่ตรวจสอบ

รายการ	N = 45		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามัคคีในกลุ่ม	4.47	.79	มาก	6
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อสมาชิกในกลุ่ม	4.53	.88	มากที่สุด	3
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น	4.51	.76	มากที่สุด	4
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเพลิดเพลินในการเรียน	4.49	.76	มาก	5
5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.44	.76	มาก	7
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสนใจในรายวิชามากขึ้น	4.36	.83	มาก	8
7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ขึ้น	4.64	.75	มากที่สุด	2
8. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทางด้านความรู้มากขึ้น	4.67	.75	มากที่สุด	1
รวม	4.51	.71	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 พบว่าระดับและอันดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคคู่ตรวจสอบ วิชาการคำปลึกและการค้าส่งโดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$ S.D. = .71) เมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทางด้านความรู้มากขึ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ขึ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อสมาชิกในกลุ่ม ส่วนข้อที่ได้คะแนนน้อยคือ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสนใจในรายวิชามากขึ้น

สรุป

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากที่เรียนด้วยวิธีแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิคคู่ตรวจสอบ สูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนที่เรียนจากวิธีการเรียนด้วยวิธีแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิคคู่ตรวจสอบ มีความพึงพอใจในระดับพึงพอใจมากที่สุด

อภิปรายผล

1. จากการวิจัยที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการคำปลีกและการคำส่งของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิคคู่ตรวจสอบ สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยประเสริฐ แซ่เอี้ยบ (2559) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการเรียนการสอนทางไกล ผ่านอินเทอร์เน็ต ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพครูสถาบันราชภัฏ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพครูที่เรียนทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ต สูงกว่านักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพครูที่เรียนปกติในชั้นเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษามี ความพึงพอใจในระดับมากต่อการเรียนทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ตและสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนัส เจริญทอง (2550) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนโดยใช้บทเรียน ออนไลน์กับการเรียนการสอนปกติโดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 80 คน สุ่มเป็นกลุ่มละ 40 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาของกลุ่มที่ควบคุมที่เรียนจากการสอนปกติของครู และ กลุ่มทดลองที่เรียนจากบทเรียนออนไลน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มทดลอง ซึ่งเรียนจาก บทเรียนออนไลน์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนจากการสอนปกติ 2.) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคคู่ตรวจสอบ วิชาการคำปลีกและการคำส่งโดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจากการเรียนการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคคู่ตรวจสอบ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น ให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทางด้านความรู้มากขึ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเพลิดเพลินในการเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชรัยพร ภูมา (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคาดหวังและความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์ จากเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย (School Net) เพื่อพัฒนาการศึกษาและเรียนรู้ของนักเรียน 17 มัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลประชากรที่ศึกษาเป็นนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จากโรงเรียนที่มีความถี่ในการใช้งานเครือข่าย School Net มากที่สุด 10 โรงเรียนแรก จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการใช้บริการต่อสัปดาห์และ ระยะเวลาในการใช้งานต่อครั้ง อีกทั้งยังมีความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับความพึงพอใจในการใช้ ประโยชน์จากบริการ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ควรนำรูปแบบการวิจัยแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิคคู่ตรวจสอบ ไปใช้กับเนื้อหา วิชาการตลาด ในระดับชั้นอื่น ๆ หรือรายวิชาอื่นต่อไป
2. ควรนำวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิคคู่ตรวจสอบ ไปเปรียบเทียบกับ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยควรศึกษาวิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ ที่เป็นวิธีอื่น ๆ แล้วนำมาปรับใช้ในการวิจัยครั้งต่อไป เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น

บรรณานุกรม

- ชรัยพร ภูมา. (2554). ความคาดหวังและความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย (School Net) เพื่อพัฒนาการศึกษาและเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาใน เขต กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทิตินา แคมมณี. (2551). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 7 (ฉบับพิมพ์เพิ่มเติม). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเสริฐ แซเอี้ยบ. (2559). การศึกษาผลการเรียนทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพครู สถาบันราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- รสริน พันธุ์. (2550). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรอบรู้โดยใช้ของเล่นเชิงวิทยาศาสตร์. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2557). จิตวิทยาสำหรับครู. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรีนติ้ง เฮ้าส์.
- ศิริชัย นามบุรี. (2550). รายงานวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของผู้เรียนโดยใช้กิจกรรมหนังสืออิเล็กทรอนิกส์และบทเรียนสำเร็จรูปอิเล็กทรอนิกส์ในสภาพแวดล้อมแบบอีเลิร์นนิ่งผ่านโปรแกรม Moodle มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ยะลา. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ศิริพร สะอาดล้วน. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.